

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11Csp/99/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623203456
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2023:7623203456.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 47 967 692, právne zast. KOVAL & spol., advokátska kancelária, s.r.o., Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 648 892, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX, XXX XX C., právne zast. JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 3.653,72 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalovaný má nárok na plnú náhradu trov konania proti žalobcovi. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Dňa 25.06.2023 podal žalobca na tunajšom súde návrh v ktorom žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k úhrade istiny vo výške 2.746,48 Eur, zmluvný úrok vo výške 907,24 Eur, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.746,48 Eur od 20.09.2017 do zaplatenia, vrátane náhrady trov konania.

2. Konštatoval, že dňa 10.10.2017 uzavrela Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31340890 ako postupca a spoločnosť BENCONT COLLECTION, a. s., IČO: 47967692, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej žalobca nadobudol pohľadávku zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX spolu s jej príslušenstvom. Ďalej uviedol, že jeho právny predchodca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 05.03.2012 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov zo strany právneho predchodcu v celkovej výške 3.300,- Eur v prospech žalovaného. Žalovaný sa podľa zmluvy zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dohodnutej lehote, ako aj zaplatiť dohodnuté úroky. Právny predchodca žalobcu si svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce mu z platne uzavretej zmluvy splnil riadne a včas a žalovanému dňa 05.03.2012 poskytol prevodom na účet finančné prostriedky vo výške 3.300,- Eur. V dobe od uzatvorenia zmluvy žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené vo Výpise z úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce mu z platne uzavretej zmluvy riadne a včas nesplnil, právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v zmysle Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery ku dňu 10.04.2014. Výzva na úhradu dlžnej (Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) sumy je písomnou výzvou banky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Žalovaný si ani napriek výzve zo strany žalobcu svoj záväzok do dnešného dňa nesplnil. Žalobca resp. pôvodný veriteľ využil zákonné prostriedky na zabezpečenie uspokojenia svojej pohľadávky. Žalobca umožnil žalovanému splácať v mesačných splátkach. Medzi

žalobcom a žalovaným bolo dňa 13.08.2014 dojednané Uznanie dlhu, uzatvorené v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka. Súčasťou Uznanie dlhu je vyhlásenie žalovaného, ktorý svoj záväzok voči veriteľovi v celom rozsahu uznal čo do jeho výšky, ako aj do právneho dôvodu. V zmysle Obchodných podmienok, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobca je naďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve. Zmluvnými stranami bola dojednaná úroková sadzba vo výške 5 % ročne. Zákon č. 129/2010 Z.z. platný v čase uzatvorenia zmluvy, Občiansky zákonník a ani iný právny predpis, neupravuje povinnosť dlžníka platiť úroky popri úrokoch z omeškania, ale ani nevylučuje dohodu účastníkov o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do splatenia úveru. Z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/42/2020, 5Cdo/73/2020, 3Cdo/113/2019, 1Cdo/108/2020 a ďalšie je zrejmé, že po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Osobitne dal do pozornosti aj rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17. V zmysle záverov týchto rozhodnutí vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania. V zmysle Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery, vznikla ďalej žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi aj príslušenstvo pohľadávky, a to vrátane poplatkov v zmysle Sazobníka, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Uplatnil aj príslušné zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % ročne. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti v súlade s Produktovými obchodnými podmienkami pre hypotekárne a splátkové úvery, mu tak vznikol nárok na dohodnuté zmluvné úroky, a taktiež aj na úroky z omeškania, vyplývajúce zo zákona. V súlade s Výpisom z úveru sa žalobca domáha zaplata sumy vo výške 3.653,72 Eur, pozostávajúcej z nezaplatennej časti dlžnej istiny vo výške 2.746,48 Eur a z príslušenstva v podobe nezaplatených zmluvných úrokov vo výške 907,24 Eur, t.j. v sume zodpovedajúcej výške akú by pri riadnom plnení povinností žalovaný zaplatil ako cenu peňazí po odpočítaní úhrad. Žalobca si od žalovaného zároveň nárokuje úhradu zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne od dátumu poslednej platby vykonanej žalovaným. Celková čiastka spojená s úverom (suma, ktorú má žalovaný zaplatiť) predstavuje sumu vo výške 5.655,25 Eur, z toho suma poskytnutej istiny (výška úveru) predstavuje sumu vo výške 3.300,- Eur, z ktorej žalovaný uhradil sumu 553,52 Eur a suma zmluvných úrokov vo výške 2.355,25 Eur, z ktorej žalovaný uhradil sumu 1.448,01 Eur.

3. Na základe uvedeného bol dňa 18.07.2023 vydaný platobný rozkaz sp.zn. 11Csp/99/2023-77, proti ktorému podal v zákonnej lehote odpor žalovaný, čím sa platobný rozkaz ako celok zrušil.

4. Žalovaný v odpore uviedol, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu. Konštatoval, že zmluva o úvere konsolidácia zo dňa 05.03.2012 je podľa jeho názoru absolútne neplatný právny úkon, pretože v žiadosti podpísanej na pobočke právneho predchodcu žalobcu žiadal o splatenie úverov vo výške 3.275,92 Eur s maximálnou požadovanou výškou úveru 4.900,- Eur, právny predchodca žalobcu schválil žiadosť dňa 05.03.2012 na centrále v Bratislave a to vyplnením tabuľky v článku 3 zmluvy o úvere, pričom však schválil úver s náležitosťami, ktoré žiadosť o poskytnutie úveru neobsahovala a to výška úveru 3.300,- Eur, údaj o RPMN, úrokovej sadzbe, výške mesačnej splátky, poplatok za správu a vedenie úverového účtu, celková výška nákladov, dátum 1. splátky a dátum konečnej splatnosti a ďalšie náležitosti uvedené jednostranne žalobcom v čl. 3 zmluvy o úvere, ktoré však žiadosť podpísaná žalovaným neobsahovala. Poukázal na ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka s tým, že schválenie jeho žiadosti zo dňa 15.04.2011 treba považovať za nový návrh na uzatvorenie zmluvy o úvere, na ktorý však on nepristúpil, samotné čerpanie úveru nemôže znamenať konkludentné prijatie návrhu zo dňa 18.05.2011. Zmluva o úvere predstavuje dvojstranný právny úkon, ktorý môže vzniknúť len na základe konsenzu zmluvných strán (viď rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 17Co/73/2017 zo dňa 12.12.2017). Keďže medzi zmluvnými stranami nedošlo k vzájomnému konsenzu ohľadom náležitostí zmluvy o úvere, zmluva o úvere je absolútne neplatný právny úkon. Pri neplatnej zmluve sú zmluvné strany povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu je pohľadávka žalobcu premlčaná v celom rozsahu, pretože subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 05.03.2014 a objektívna trojročná premlčacia doba uplynula dňa 05.03.2015. Čo sa týka predmetu zmluvy o úvere lepšia splátka, ktorý je tiež uvedený v článku 3 bod 3.2 až 3.11 je napísaný miniatúrnym a evidentne menším písmom ako iné ustanovenia tejto zmluvy a teda, zmluva je neplatná aj z uvedeného dôvodu, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 27.09.2018 sp.zn. 19Co/181/2017 s odvolaním sa na rozsudok Najvyššieho súdu, sp.zn. 1 Cdo 320/2013 zo dňa 01.02.2016. Zároveň poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov SR. Pokiaľ by konajúci súd nevyhodnotil zmluvu

o úvere lepšia splátka zo dňa 05.03.2012 za neplatný právny úkon, táto zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru a obsahuje nesprávny údaj o celkových nákladoch spojených so zaplatením úveru vo výške 2.355,25 Eur. Súčin mesačnej splátky a počtu splátok, teda $79 \times 72 = 5.688,-$ Eur. Keď od tejto sumy odpočítame istinu poskytnutého úveru vo výške 3.300,- Eur, celkové náklady mali byť vo výške 2.388,- Eur. Keďže zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkových nákladoch spojených so zaplatením úveru, ktorý bol zohľadnený pri výpočte RPMN, má to za následok, že zmluva obsahuje aj nesprávny údaj o RPMN. Podľa jeho názoru zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: "podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru," a tiež obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: "všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov". V prípade, ak by konajúci súd vyhodnotil, že zmluva o úvere lepšia splátka zo dňa 05.03.2012 je neplatný právny úkon subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 05.03.2014. Poukázal na ustanovenie § 558 veta druhá Občianskeho zákonníka ako aj na ustanovenie § 39 a § 39a Občianskeho zákonníka, rovnako ako § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Inkasná agentúra v postavení žalovaného, ktorá získala pohľadávku zo spornej úverovej zmluvy a účelovo neoprávnenú výšku tejto pohľadávky zakomponovala do Dohody o splátkovom kalendári a dohody o uznaní dlhu jednoznačne konala a v rozpore s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka a preto ide o neplatný právny úkon. Predpokladá sa, že žalovaný v postavení podnikateľského subjektu si musel byť vedomý toho, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov a teda nemá nárok na dlžnú sumu, ktorú si podľa svojich neoprávnených výpočtov uviedol do vopred pripraveného formulára dohody o splátkovom kalendári vo výške 6.978,75 Eur. Aj keď dlžník podpíše dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku a uvedie v nej, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch, takáto dohoda je v praxi súdov SR považovaná za rozpornú s dobrými mravmi (por. rozsudok Krajského súdu Trenčín sp.zn. 17Co/234/2013 zo dňa 02.07.2014, rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp.zn. 3Co/25/2014 zo dňa 14.05.2014, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.03.2015 sp.zn. 8 MCdo 1/2014). Keďže právny predchodca žalobcu ho ako spotrebiteľa nepoučil, že pohľadávka je premlčaná, nemal vedomosť, že táto pohľadávka je premlčaná, uznanie dlhu je neplatný právny úkon. Zároveň aj vzhľadom na to, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, uznanie dlhu je aj z tohto dôvodu neplatný právny úkon, keďže v čase uznania dlhu neexistoval dlh vo výške, ktorý je uvedený v uznaní dlhu. Nad rámec uvedeného uviedol, že samotný žalobca ani nie je vlastníkom pohľadávky, nakoľko pri postúpení pohľadávky bola postúpená pohľadávka už premlčaná a zároveň pri postúpení neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

5. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 08.09.2023 konštatoval, že argumentáciu žalovaného ohľadom neplatnosti zmluvy v celom rozsahu odmieta. V konaní bola predložená zmluva o úvere, na základe ktorej žalovaný požadoval od právneho predchodcu žalobcu o splatenie úverov vo výške 3.275,92 Eur s maximálnou požadovanou výškou úveru 4.900,- Eur, pričom mu bol zo strany právneho predchodcu žalobcu schválený a poskytnutý úver vo výške 3.300,- Eur. Táto skutočnosť ešte neznamená, že samotná zmluva o úvere nie je uzatvorená v písomnej forme, resp. že k jej uzatvoreniu nedošlo. Zmluva o úvere je podpísaná oboma zmluvnými stranami, t.j. právnym predchodcom žalobcu ako aj žalovaným, pričom žalovaný poskytnutý úver od právneho predchodcu aj prijal. Ak žalovaný v podanom odpore poukazuje na skutočnosť, že text zmluvy o úvere lepšia splátka uvedený v čl. 3 bod 3.2 až 3.11 je napísaný miniatúrnym a evidentne menším písmom ako iné ustanovenia danej zmluvy, pravdepodobne sa vyjadruje k inej úverovej zmluve, nakoľko zmluva, ktorú uzatvoril žalovaný s právnym predchodcom žalobcu je označená ako zmluva o úvere konsolidácia a nie zmluva o úvere lepšia splátka, pričom zmluva o úvere, ktorú žalobca predložil súdu spolu s podanou žalobou neobsahuje predmet zmluvy v čl. 3 bod 3.2 až 3.11. Z tohto dôvodu považoval tvrdenia žalovaného týkajúce sa údajne miniatúrneho a menšieho písma ako iné ustanovenia zmluvy o úvere za bezpredmetné a nepravdivé. Ako vyplýva z obsahu úverovej zmluvy, text samotnej zmluvy, s výnimkou názvu zmluvy a označení časti zmluvy, sú napísané rovnakým písmom, dokonca predmet zmluvy a cena (výška úveru) sú napísané väčším písmom. K bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru uviedol, že žalovaný údaj o výške celkových nákladov úveru

určil jednoduchým vynásobením tak, že vynásobil počet mesačných splátok uvedených na úverovej zmluve krát výška mesačnej splátky a od tejto sumy odpočítal výšku poskytnutého úveru. Uvedený prepočet však nie je v žiadnom prípade správny. Žalovaný však neprepočítaval celkovú výšku úveru na základe splátok, pričom ak by tak bol býval spravil, tak by mu vyšla presná suma, nakoľko posledná splátka je v nižšej sume, ako bola mesačná splátka úveru. Banka pred poslednou celou splátkou zasiela žalovanému (dlžníkovi) informáciu o výške poslednej splátky. Uvedené je práve z dôvodu, že bankový systém je nastavený na dobu splácania v rokoch, pričom samotný žalovaný si v žiadosti (okrem iného) má možnosť zvoliť výšku úveru ako aj dobu splácania úveru v rokoch a z dôvodu, že výška mesačnej splátky (bez poistenia) je zaokrúhľovaná na celé eurá. S poukazom na ustanovenie § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, bol celkový počet splátok dohodnutý na 72, výška mesačnej splátky 79,- Eur krát počet splátok 71, predstavuje sumu 5.609,- Eur, pričom posledná ponížená splátka je vo výške 46,25 Eur, čo v súčte predstavuje sumu vo výške 5.655,25 Eur. Celková čiastka úveru uvedená ako súčet výšky úveru (3.300,- Eur) a celkových nákladov spojených s úverom (2.355,25 Eur) uvedená v úverovej zmluve je tak správna. Z vyššie uvedených dôvodov je tak správne uvedená aj výška RPMN, pričom všetky predpoklady na výpočet RPMN sú uvedené v čl. 3 úverovej zmluvy. Námietku premlčania považoval za nedôvodnú s tým, že spolu so žalobou predložil konajúcemu súdu listinu, ktorou žalovaný ešte voči právnenému predchodcovi žalobcu jednostranným a slobodným písomným vyhlásením uznal svoj dlh voči právnenému predchodcovi žalobcu, a to uznanie dlhu zo dňa 10.05.2014 a zo dňa 13.08.2014. Žalovaný teda účelovo namieta listinu, t.j. dohodu o splátkovom kalendári a dohode o uznaní dlhu, údajne uzatvorenú so žalobcom, ktorá žalobcovi ani nie je známa. Zároveň v čase, kedy žalovaný uznal voči právnenému predchodcovi žalobcu svoj dlh, pohľadávka právneho predchodcu žalobcu, ktorú neskôr nadobudol žalobca nebola v danom čase premlčaná. K námietke aktívnej vecnej legitímácie uviedol, že právny predchodca žalobcu (banka) listom zo dňa 10.04.2014 označeným ako "Výzva na úhradu dlžnej sumy", ktorého doručenia žalovaný žiadnym spôsobom nespochybňuje, oznámil žalovanému, že úver sa stal ku dňu 10.04.2014 predčasne splatný, a týmto listom, zároveň žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy v lehote najneskôr do 10 kalendárnych dní od doručenia predmetnej výzvy. Ako vyplýva z listu právneho predchodcu žalobcu zo dňa 10.04.2014, obsahom tejto listiny je okrem oznámenia banky o predčasnom zosplatnení úveru, aj samotná výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorou banka žalovaného vyzvala na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 dní. Žalobca má za to, že výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 10.04.2014, ktorou právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému predčasnú splatnosť úveru a ktorá obsahuje výzvu na úhradu dlžnej sumy, je potrebné považovať za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zákon o bankách, ako ani žiadny iný právny predpis nevyžaduje, že výzva banky, v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, pred postúpením pohľadávky na nebankový subjekt, musí byť doručovaná dlžníkovi na osobitnej listine a nemôže byť obsiahnuté napríklad v liste, ktorým banka dlžníkovi oznámi predčasnú splatnosť úveru, v tomto prípade v liste zo dňa 10.04.2014. Z tohto dôvodu považoval argumentáciu žalovaného v tejto časti za nedôvodnú.

6. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 14.08.2023 rovnako ako v odpore uviedol, že zmluva o úver - konsolidácia zo dňa 05.03.2012 je absolútne neplatným právnym úkonom s odvolaním sa na kogentný charakter ustanovenia § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka. Zásadné ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemožno uviesť do všeobecných obchodných podmienok, čo uviedol vo svojom rozhodnutí Ústavný súd Českej republiky sp.zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013. Pri neplatnej zmluve sú zmluvné strany povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia, a preto subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 05.03.2014 a objektívna trojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 05.03.2015. Žalobcom uplatnený nárok je teda premlčaný. V tomto kontexte poukázal na právny názor uvedený vo viacerých rozhodnutiach všeobecných súdov SR. Ďalej zotrval na argumentácii svedčiacej o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, pričom konštatoval, že zo samotnej zmluvy nevyplýva, že žalovaný mal možnosť odmietnuť poistenie, a preto poistenie musí byť započítané do celkovej čiastky spojenej so zaplatením úveru. Zmluva neobsahuje údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru. Nesprávne uvedenie výšky anuitnej splátky úveru je potrebné posúdiť tak, ako by úverová zmluva informáciu o výške splátky úveru ako svoju základnú náležitosť neobsahovala vôbec. Keďže zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru, zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN a zároveň zmluva neobsahuje všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN. Všeobecné obchodné podmienky nemôžu tvoriť súčasť zmluvy, keďže neobsahujú podpis žalovaného a žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že žalovaného pred podpisom zmluvy oboznámil so znením všeobecných obchodných podmienok. Zotrval i na argumentácii týkajúcej sa premlčania nároku žalobcu i námietke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu s poukazom na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR.

7. Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 19.10.2023, ktorého sa nezúčastnila žiadna zo sporových strán, ani ich právni zástupcovia. Právni zástupcovia svoju neúčast' i neúčast' strán sporu písomne ospravedlnili. Súd preto v zmysle ustanovenia § 180 C.s.p. pojednával v neprítomnosti procesných strán.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to prvou stranou zmluvy o úvere - konsolidácia vrátane obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička a predpisom splátok, všeobecnými obchodnými podmienkami Poštovej banky, Návratkou - Uznáním dlhu zo dňa 10.05.2014 a 13.08.2014, aktuálnym stavom úveru ku dňu 30.09.2017, výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 10.04.2014, zmluvou o postúpení pohľadávok č. V/2017 zo dňa 10.10.2017, oznámením postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 09.10.2017, predžalobnou výzvou zo dňa 23.05.2023, ako i obsahom celého spisu a zistil tento skutkový stav:

9. Dňa 05.03.2012 bola údajne medzi predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená zmluva o úvere - konsolidácia, ktorej súčasťou boli obchodné podmienky pre úver lepšia splátka a všeobecné obchodné podmienky Poštovej banky a.s.. Na základe uvedenej zmluvy mal predchodca žalobcu poskytnúť žalovanému finančné prostriedky vo výške 3.300,- Eur. Úver sa žalovaný zaviazal splácať v 72 splátkach po 79,- Eur vždy k 20-temu dňu v mesiaci. Úroková sadzba činila 19,50 % ročne, RPMN 21,33 %, splatnosť 1. splátky bola stanovená na 20.04.2012, poslednej na 20.03.2018, celková čiastka nákladov činila 2.355,25 Eur. Súdu bola predložená iba prvá strana zmluvy o úvere - konsolidácia, teda absentovala časť zmluvy, ktorá by obsahovala podpisy zmluvných strán.

10. Z výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 10.04.2014 súd zistil, že predchodca žalobcu vyhlásil pohľadávku voči žalovanému za predčasne splatnú ku dňu 10.04.2014 a žalovaný bol predchodcom žalobcu vyzvaný k úhrade dlhu v celkovej výške 2.975,15 Eur a to najneskôr do 10-tich dní od doručenia tejto výzvy. Dôkaz o doručení výzvy resp. aspoň o jej odoslaní žalovanému predložený nebol.

11. Z návratky - uznania dlhu zo dňa 10.05.2014 súdu zistil, že žalovaný uznal dlh voči banke vo výške 2.993,77 Eur s príslušenstvom. Následne návratkou - uznaním dlhu zo dňa 13.08.2014 uznal dlh vo výške 3.163,25 Eur s príslušenstvom.

12. Z oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 09.10.2017 súd zistil, že dlžníkovi bolo oznamované postúpenie pohľadávky na nový subjekt, ktorým je súčasný žalobca. Postúpenie pohľadávky žalobca preukazoval zmluvou o postúpení pohľadávok č.V/2017 zo dňa 10.10.2017.

13. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu vyhotovenia výzvy na úhradu pohľadávky, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

20. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 3.300,- Eur. Táto skutočnosť v konaní sporná nebola. Sporná resp. žalobcom nepreukázaná však bola existencia a forma zmluvy o úvere, vzhľadom k tomu, že žalobca spolu so žalobou nepredložil samotnú listinu zmluvy o úvere - konsolidácia údajne zo dňa 05.03.2012, predložil iba jej prvú stranu, kde sa podpisy zmluvných strán nenachádzajú. Už samotné nepreukázanie existencie úverového vzťahu medzi predchodcom žalobcu a žalovaným tak možno považovať za dôvod na zamietnutie žaloby.

21. Súd sa prioritne zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi pôvodným veriteľom žalovaného a žalobcom. Vychádzal z toho, že preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania, a súd je povinný ju skúmať vždy aj bez návrhu a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta (por. napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.06.2010, sp.zn. 2Cdo 205/2009).

22. Pôvodný veriteľ Poštová banka, a.s. postúpil pohľadávku voči žalovanému zo Zmluvy o úvere údajne zo dňa 05.03.2012, terajšiemu žalobcovi zmluvou o postúpení pohľadávok č. V/2017 zo dňa 10.10.2017.

23. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitímovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti

(je pasívne vecne legitimovaný) (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22.11.2011, č.k. III. ÚS 517/2011-9). Z uvedenej definície vecnej legitimácie je zrejme, že stranou sporu môže byť ktorákoľvek fyzická, či právnická osoba, ktorá podá žalobu resp. voči ktorej je žaloba podaná. Uvedené však neznamená, že táto strana sporu je aj v konaní vecne legitimovaná t.j. že je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia resp. hmotnoprávnej povinnosti. Z hľadiska posúdenia vecnej legitimácie nie je pritom rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy to, či účastníkom objektívne je alebo nie je.

24. Pôvodný veriteľ, ktorý poskytol úver žalovanému, t.j. Poštová banka, a.s., je bankou. Z uvedeného dôvodu je potrebné na danú vec okrem ustanovení § 525 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka aplikovať aj ustanovenie § 92 ods. 8 bankového zákona. Uvedené ustanovenie upravuje špeciálne podmienky (okrem všeobecných podmienok postúpenia pohľadávky v Občianskom zákonníku), kedy môže dôjsť k postúpeniu pohľadávky bankou. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 podľa ktorého ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.

25. Pre platné postúpenie pohľadávky bankou sa vyžaduje v zmysle vyššie uvedených ustanovení kumulatívne splnenie týchto podmienok:

- existencia splatnej pohľadávky,
- písomná výzva banky,
- následné nepretržité viac ako 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením jeho záväzku voči banke.

26. V konaní nebolo preukázané, že by došlo k zániku predmetnej zmluvy aktivitou niektorej zo zmluvných strán (odstúpením resp. vypovedaním zmluvy). Úver však mal byť zosplatený predchodcom žalobcu predčasne ku dňu 10.04.2014. V danom spore žalobca súdu predložil iba jediný prípis a to prípis zo dňa 10.04.2014 označený ako "Výzva na úhradu dlžnej sumy" adresovaný žalovanému právnym predchodcom žalobcu, ktorým ho mal upozorniť na predčasné zosplatenie úveru i na dlžnú sumu úverovej pohľadávky v celkovej výške 2.975,15 Eur. Uvedeným úkonom tak spojil dva samostatné úkony a to výzvu predchádzajúcu zosplateniu a úkon samotného zosplatenia do jedného celku, čo je však v zmysle vyššie citovaných ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka neprípustné. Žalobca resp. jeho predchodca navyše v tomto spore ani nezdokladoval, že z jeho strany došlo k riadnemu doručeniu predmetnej výzvy, nepredložil súdu ani len podací hárok svedčiaci o odoslaní výzvy žalovanému a už vôbec nie dôkaz o tom, že zásielka bola riadne doručená, resp. sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného.

27. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, platného v čase realizácie výzvy resp. v čase právnym predchodcom žalobcu vykonaného zosplatenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, mohol dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Z hľadiska tejto formulácie uvedeného ustanovenia je zřejmé, že toto uvedené ustanovenie dopĺňa ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, takže otázku zosplatenia úveru je potrebné vykladať skrz text oboch uvedených ustanovení súčasne.

29. Podľa uvedeného ust. § 565 Občianskeho zákonníka na to, aby žalobca ako veriteľ mohol žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky bolo potrebné, aby mu toto právo vyplynulo buď z dohody medzi zmluvnými stranami alebo aby mu bolo určené rozhodnutím. Okrem toho je potrebné uviesť, že z obsahu uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka (t.j. § 53 ods. 9, Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka) je možné vyvodiť, že povinnosťou právneho predchodcu žalobcu ako veriteľa je upozorniť žalovaného ako dlžníka na možnosť zosplatenia záväzku pred tým, ako k zosplateniu dôjde. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplacením splátky. Podmienkou riadneho zosplatenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Doručenie žiadosti o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplacením splátky dlžníkovi až po dni splatnosti najbližšie

nasledujúcej splátky nemá za následok stratu výhody splátok pre dlžníka, pretože splatnosťou ďalšej nasledujúcej splátky toto právo veriteľa zaniklo.

30. Zároveň je potrebné uviesť, že samotné ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje, aby v prípade ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní pred uplatnením práva na zosplatenie, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Lehota 15 dní začína plynúť nasledujúci deň potom, čo dodávateľovi vzniklo právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (pozri § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie práva na zosplatenie neúčinné. (viď. Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax (komentár).

31. Právny predchodca žalobcu ako je zrejmé z obsahu spisu opomenul upozorniť spotrebiteľa na jeho omeškanie s plnením splátok, vyzvať ho na splnenie dlžných splátok a upozorniť ho na možnosť uplatnenia práva zosplatenia a priamo pristúpil k samotnému zosplateniu predmetného úveru prípisom zo dňa 10.04.2014 označeným ako "Výzva na úhradu dlžnej sumy" adresovaným žalovanému. Takýto postup však súd považoval za neprípustný, v príkrom rozpore s ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané ani to, že by právny predchodca žalobcu túto výzvu žalovanému riadne doručil, resp. že sa táto aspoň dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Veriteľ znáša dôkazné bremeno o tom, že taký prejav vôle učinil, ako i o tom, že dlžník získal o prejavenej vôli (požiadavke na úhradu časti dlhu) vedomosť. V tomto prípade predchodca žalobcu prejav vôle realizoval písomne a odosielal ho poštou, účinky výzvy a následného zosplatenia by nastali v prípade, ak by sa dlžník, mal možnosť oboznámiť s takým prejavom vôle veriteľa. Z ust. § 45 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že adresát úkonu musí mať reálnu možnosť sa oboznámiť s obsahom úkonu, avšak už nezáleží na tom, či sa tak z objektívnych, či subjektívnych dôvodov na strane adresáta úkonu nestalo. Žiaden z týchto predpokladov (doručenie, resp. vedomosť dlžníka o prejavenej vôli veriteľa) preukazujúcich takto doručenie vyššie uvedenej "Výzvy na úhradu dlžnej sumy" žalovanému nebol v spore žalobcom preukázaný a teda predčasné zosplatenie úveru tak nebolo možné považovať za platné.

32. V tejto súvislosti súd opätovne uvádza, že podľa platnej judikatúry v prípade sporu o doručenie písomnosti dôkazné bremeno o doručení písomnosti zafažuje odosielateľa (porovnaj Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp.zn. 5 Cdo 36/2020).

33. Zároveň ale okrem toho, že nebolo preukázané splnenie povinnosti doručenia "Výzvy na úhradu dlžnej sumy" zo dňa 10.04.2014, nebolo ani preukázané, že právny predchodca žalobcu žalovaného riadne vyzval na splnenie ním predčasne zosplateného úveru, a teda nepreukázal, že vykonal výzvu na splnenie záväzku žalovanému pred následným postúpením tejto pohľadávky žalobcovi v súlade s § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

34. Ako už súd vyššie uviedol, podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR jednou zo základných požiadaviek k tomu, aby pohľadávka voči žalovanému mohla byť z banky postúpená na tretí subjekt, je splnenie podmienky, že tomuto žalovanému bola výzva na splnenie jeho omeškaných úhrad voči banke, ako aj samotné zosplatenie preukázateľné dlžníkovi zaslané. V danom spore táto podmienka však ako už súd vyššie uviedol nebola splnená. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.03.2018 sp.zn. 7 Cdo 26/2017, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.11.2019 sp.zn. 1Obdo/92/2018).

35. Súd tiež dodáva, že oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho, nezakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd nemá povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a

platnosť zmluvy o postúpení (viď napr. odôvodnenie citovaného rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017).

36. Vyššie uvedené podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovaného na tretiu osobu, ktorá nie je bankou podľa § 92 ods. 8 prvá veta Zákona o bankách musia byť splnené kumulatívne na to, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanému na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok. V prípade ich nedodržania prichádza sankcia v podobe absolútnej neplatnosti právneho úkonu postúpenia v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Zo strany predchodcu žalobcu pritom neboli splnené všetky podmienky vyžadované pre postúpenie pohľadávky, a preto k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu dôjsť nemohlo. Z uvedeného dôvodu súd žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu zamietol.

37. Súd opätovne poukazuje na vyššie uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu SR i citovaný rozsudok sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, podľa ktorého ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa.

38. V závere teda poznamenáva, že sprísnená ochrana spotrebiteľa vyžaduje, aby sa v prípade, ak sú dané pochybnosti o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia predmetnej Zmluvy o úvere - konsolidácia medzi právnym predchodcom žalobcom a žalovaným, použil výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Je nepochybné, že výklad, v zmysle ktorého, pokiaľ sa riadne nepreukáže splnenie všetkých podmienok na postúpenie pohľadávok vedených voči žalovanému z banky na súčasného žalobcu je priaznivejší a je na mieste ho aplikovať.

39. Po preukázaní nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore sa súd ďalším detailnejším vecným preskúmaním merita sporu nezaoberal.

40. Napriek tomu po predbežnom posúdení veci súdom je z predložených listín zrejmé, že proces predchádzajúci uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy i úkon uznania dlhu žalovaným zo dňa 10.05.2014 a 13.08.2014 "Návratka - uznanie dlhu" vykazujú viaceré nedostatky pre ktoré by súd pravdepodobne dospel k rovnakému resp. obdobnému záveru a žalobu by zamietol.

41. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. Vzhľadom k tomu, že žalovaný mal v konaní plný úspech, súd mu priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v štyroch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok).

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané (§ 127 a § 363 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilný sporový poriadok).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.